

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jeg tror, det er en tilsnigelse at sige, det var en fejltagelse, at man vedtog det, som man vedtog. Det var meget, meget nøje gennemtænkt.

Jeg kan så sige, at ca. halvdelen af SF's folketingsgruppe stemte for det forslag, fordi vi havde fået stemt et ændringsforslag ned, nemlig ændringsforslaget om, at man kunne tillade det i de situationer, hvor man ophævede donoranonymiteten. Jeg synes, det er underligt, at ingen af de personer, der står bag forslaget her, heller ikke ministeren, forholder sig til det problem, at FN's børnekonvention siger, at man har ret til en far, og det må man dog minimum kunne indskrænke til, at der et eller andet sted skal være en mand.

Vi bliver kritiseret i UNICEF for at have donoranonymitet. Man kan diskutere det, og det ved vi også fra Børnerådet, når der er en social far, men det er et overgreb mod barnet, at vi på forhånd siger, at det er i orden, at det ikke kan få adgang til at få at vide, hvem dets far er, og at vi ikke engang vil sige, at det i givet fald må være moderens ansvar, hvis hun vil forholde barnet den viden.

Derfor vil jeg bare sige til fru Dorte Bennedsen, at det var en meget, meget, meget gennemtænkt diskussion og holdning, der var til det, og jeg vil bare bede om, at man prøver at overveje det aspekt, der hedder donoranonymiteten, for kan vi få løst det, tror jeg, man kan få flertal for forslaget.

Flemming Oppfeldt (V):

Jeg vil indledningsvis sige, at jeg taler på egne vegne. Det er sådan i Venstre, at vi ved tredjebehandlingen vil fremkomme med, hvor mange der er for forslaget, og hvor mange der er imod. Vi er delt i dette spørgsmål, og der er, kan jeg godt sige på forhånd, et stort flertal imod det forslag, som jeg er medforslagsstiller til i dag.

Da Folketinget i foråret vedtog de mange nye regler for kunstig befrugtning, blev der ved samme lejlighed fastsat regler for insemination af enlige. Reglen er, at det må en læge ikke medvirke til. I debatten i dag får vi lejlighed til at efterprøve denne regel og til at diskutere dens rimelighed grundigere.

For at skære det ud i pap er tilstanden i dag således:

Punkt 1, vi har ikke noget forbud mod at være enlig, punkt 2, vi har ikke noget forbud mod at være lesbisk, og punkt 3, vi har ikke

noget forbud mod insemination af enlige og lesbiske.

I virkeligheden er tilstanden den, at samfundet siger, at insemination af enlige og lesbiske er ok, men det skal foregå i meget privat regi, og læger må ikke medvirke.

Lovforslaget her handler om lægers ret til at sikre fornuftige behandlinger og lægers ret til at forhindre, at sygdomme breder sig. Jeg ser den nugældende lov som en hindring for, at vi kan få private klinikker, der mod en fornuftig brugerbetaling sikrer lægekontrollerede behandlinger.

Hvis den tilstand, vi har i dag, fortsætter, kan der ikke gives lægekontrollerede behandlinger på private klinikker.

Hvis vort forslag bliver vedtaget, er det op til amterne, om de vil tilbyde disse behandlinger på det offentlige regning, og jeg har fuld respekt for det fattige amt, som siger, at det hellere vil prioritere ventelister for hofteoperationer end dette område. Men skulle noget sådant ske, ønsker jeg, at alternativet bliver lægekontrolleret behandling og ikke kvaksalveri i dølgsmål.

I det hele taget betragter jeg forårets lovgivning som havende et hyklerisk anstrøg. Der er ikke noget direkte forbud mod behandling af enlige og lesbiske, men det offentlige må blot ikke vide af det, det skal foregå i det skjulte. Det er, som om vi skruer tiden mange år tilbage.

Måske handler diskussionen i virkeligheden om accept af den lesbiske livsform, og til det må jeg sige, at jeg tror, at de lesbiske er kommet for at blive.

Så kan man spørge: Hvad så med børnene? Der er tre punkter. Punkt 1: Lige meget hvilken lovgivning vi laver her i Danmark, er der ingen lovgivning i verden, som vil kunne forhindre dem i at få børn, hvis de ønsker at få børn. Punkt 2: Der er ingen tvivl om, at det er ganske velovervejet, når de får børn; jeg tror ikke, der er ret mange hovsabørn blandt lesbiske. Punkt 3: Der er intet, der tyder på, at børnene i et homoseksuelt forhold tager skade af at vokse op under de betingelser.

Jeg vil godt sige, at denne del af diskussionen ikke kan gøres til genstand for en rent objektiv vurdering. Jeg er helt på det rene med, at man har retten til at synes, at denne form for familieliv ligger anderledes på ens værdiskala end i andre familier, hvor mand og kone vælger at leve sammen. Det kan jeg godt forstå, og jeg